

Forstanderens beretning

– til generalforsamlingen 26. august 2021

Sidste års beretning nåede – fordi generalforsamlingen blev udskudt – at få hele skoleåret 2019-20 med, og altså også udfordringerne med hjemsendelse af elever og det at drive skole med corona-restriktioner.

Måske troede vi, at 2020-21 ville blive helt anderledes, men nu ved vi, at det tidligst bliver i 2021-22, vi kan se tilbage på corona-pandemien, som noget næsten overstået.

Af samme årsag er generalforsamlingen jo også i år udskudt til her i august, og ligesom med de andre konsekvenser af coronaen, håber vi også, at det bliver den sidste udsættelse på den baggrund.

Den megen energi og fantasi, der blev lagt i skoleåret 2019-20, er heldigvis blevet efterfulgt af endnu et skoleår med godt elevoptag, og en skolestart med så få restriktioner, at det ikke helt stjal opmærksomheden fra det væsentlige i skolens liv, nemlig undervisningen og det udviklende samvær. Dog betød den tvungne opdeling i primærgrupper af max. 30 elever på efterskolen et indgreb i det store fællesskab, vi plejer at opleve, som ikke var helt uden betydning, og som var svært at se bort fra.

Og som året gik, blev pandemiens virkelighed igen tydelig for alle. Vi nåede lige at komme hjem fra septembers lejrskoler, inden vi både oplevede elever, som var smittede – og stadigt kraftigere begrænsninger i skolens liv.

Alligevel var stemningen ok og livet i fuld gang, da vi sidst i december blev tvunget til at sende alle elever hjem og overgå til 100% nødundervisning.

Der er udfoldet enorm energi og stor opfindsomhed fra lærernes side, og også eleverne har gjort en kæmpe indsats for at hænge på, både i fællesskabet og med undervisningen, selv om det måtte foregå hjemmefra – og alligevel er det endnu en gang blevet tydeligt, hvorfor skoler i bund og grund skal være steder, hvor man mødes og bruger tid sammen.

Foråret gik med indfasning af skolegangen med mange forskellige modeller undervejs, og med efterskolen som den første til at være helt tilbage. Privatskolen havde skiftende kombinationer af delvist fremmøde, udeundervisning og fjernundervisning helt indtil Kr. Himmelfart, hvorefter alle var tilbage med fuldt fremmøde.

Dog var der helt frem til sommerferien restriktioner og testkrav at leve op til, og i stedet for sidste års helt aflyste prøver, oplevede vi i år, at alle i 9. og 10. klasse skulle til blot to skriftlige og to mundtlige prøver.

Set i bakspejlet kom skoleåret rimeligt i mål, men på bekostning af en kolossal træthed hos alle involverede – omstillingsparathed, nytænkning og evnen til at lægge planer og nye planer og nye igen blev virkelig sat på prøve, og sommerferien kom ikke spor for tidligt.

Set fra elevside er der ingen tvivl om, at der også var ting, som kunne have været bedre uden coronaen, men heldigvis er vi også indimellem blevet mindet om, at den kraftanstrengelse, som personalet stod for, slet ikke var forgæves, og at rigtigt mange elever på begge skoleafdelinger trods alt kunne se tilbage på et godt og udviklende skoleår.

Helt særligt var det, at nogle aktive lærere – sammen med privatskolens 7. klasser – faktisk formåede at holde liv i et projekt Grøn skole, blandt andet med vægt på biodiversiteten på skolens område – og at det lykkedes i en sådan grad, at andre elever fik lyst til at være med, og så Friluftsrådet tildelte skolen det grønne flag, som første gang blev hejst den dag, hvor afgangseleverne fejrede deres sidste skoledag.

Efter sommerferien har det været opmuntrende at se, hvordan efterskolen igen er helt fyldt af et nyt energisk og humørfyldt hold, og at privatskolen – trods en tung periode i vinter/forår mht. tilmeldinger ender med at have kun tre ledige pladser ud af 240. Ja, måske ender vi inden efterårsferien med både fuldt hus og ventelister.

Som altid er det, der har båret igennem de vanskelige perioder, det fantastiske personale og det fællesskab, der gennemsyrrer både elevflokket, lærerkollegiet og de mange andre ansatte på skolen. Det fællesskab giver grund til mod og optimisme, her hvor vi lige er begyndt på det skoleår, der forhåbentlig betyder afskeden med coronaen som afgørende faktor i skoleverdenen – og i det danske samfund.

Et punkt på den seneste generalforsamling var den usikre situation omkring vores byggeri af ny samlingsal, og vi har valgt igen i år at give byggeriet sit eget punkt, senere i dagsordenen. Heldigvis ikke fordi byggesagen hænger som en truende sky over skolen, men for at give sagen den grundighed og opmærksomhed, den fortjener.

Helt kort, både skolens dagligliv og det sted, vi er med hensyn til byggeriet, giver både energi og humør til at, vi kan glæde os over hverdagen, samtidig med at vi planlægger fremtiden. Sådan er det, og det er godt! Tak for ordet!

Henrik Kristiansen

Forstander

Tølløse Privat- og Efterskole